

ת"פ 41944/08 - מדינת ישראל נגד אוראל מנו

ת"פ 41944-08-15
07 ספטמבר 2017

בית המשפט המחויז ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

הנאשם
הנאשם

נ ג ד
אוראל מנו

thèse דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיית ראיות, בהריגה, עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; בנהיגה בנסיבות מופרחת, עבירה לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961; ובנהיגה בשכרות, עבירה לפי סעיף 62(3) בצירוף סעיף 64(ב)(א) לפקודת התעבורה, התשכ"א - 1961.

הנאשם זוכה מעבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח.

2. כפי שנקבע בהכרעת הדיון, במווצאי שבת 16.8.2015 יצאו הנאשם וחבריו לבילוי בפאב בירושלים. בדרכם חזרה הביתה, ברכבו של הנאשם, שבו ניג הנאשם, התרחשה תאונת דרכים, כאשר הרכב בו נסעו סטה שמאליה, עליה על שטח הפרדה בניי בסמוך לגן סאקר, שבר את הגדר שעל שטח הפרדה, חצה את המסלול הנגדי, הסתחרר ונעצר בסלע. במהלך התאונה "נזרק" מהרכב אחד החברים, תומר יצחק ז"ל, ולאחר זמן קצר הוא נפטר מפצעיו בבית החולים.

התאונת אירעה לאחר שהנאשם אובד שליטה על הרכב, בשל כך שניג בנסיבות מופרחת, כשהוא שיכור, ובגופו תוצר חילוף חומרים של סם מסוכן.

תסוקיר נפגעי עבירה:

3. הוגש תסוקיר נפגעי עבירה, המתייחס להוריו ולשני אחיו של תומר יצחק ז"ל. על פי האמור בתסוקיר, בשיחה עם בני המשפחה בלט, כי אף שככל אחד מהם מתמודד בדרכו הייחודית שלו עם מותו של תומר ז"ל, חוותם כולם צער רב וכואב עצום על האובדן. כולם תיארו כי האוירה השוררת בבית מאז מותו של תומר ז"ל היא קודרת, וכי ענןת הצער והכאב מרחפת על בני המשפחה ומלואה אותם, גם כאשר הם מנסים לנחל חי שגרה. עוד צוין, כי מדובר במשפחה אשר התמודדה בעבר עם מצוקה כלכלית, תומר ז"ל תרם רבות לפרנסת הבית, והסיווע הכלכלי שננתן למשפחה אפשר לה הגיעו לרווחה כלכלית יחסית, אך מאז מותו של תומר חלה שוב התדרדרות במצבה הכלכלי של המשפחה, כמתואר בתסוקיר.

בתסקירות התייחסות ספציפית להתמודדות של כל אחד מבני המשפחה עם מותו של תומר ז"ל, ומפה את צנעת הפרט אין מקום להיכנס בגזר הדין לפירוט בעניין זה.

לסיקום ציינה עורכת הتسקיר, כי מותו של תומר באופן פתאומי וטרagi הותיר את בני משפחתו המומים וכואבים. כל אחד מנסה בדרךcou להתמודד עם האובדן, אשר יש לו השלה גם על היחסים בתוך המשפחה. בני המשפחה מצפים לעונשה חמירה לנאמם, לדבריהם לא מותך נקמנות, אלא על רקע תפיסתם את הנאם כאדם מסוכן לסייעה, וככהרבה בנסיבות שהייתה לתומר ז"ל עבורה והחומרה שבגרימה למותו. עורכת הتسקיר המליצה כי יוטל על הנאם פיצוי כספי למשפחה, שיוהו עבורה אקט להכרה של הנאם באובדן הנורא שלהם ולקיוח אחריות מצדיהם על מעשיהם.

تسקיר שירות המבחן לגבי הנאם:

4. שירות המבחן הגיע לסקיר לגבי הנאם. על פי האמור בתסקיר, הנאם בן 24, רוק, גדול במברשת ציון והינו הבן השני במשפחה הכוללת הורים ושלושה ילדים. הוריו של הנאם תוארו כאנשים נורמטיביים הדואגים למשפחהם. בתסקיר התייחסות ליחסים בין בני המשפחה.

הנאם סיים 12 שנות לימוד. הוא אובחן בגין צער כסובל מהפרעת קשב וריכוז, עבר בין מוסדות לימוד שונים, כמפורט בתסקיר, וסיים 12 שנות לימוד. הנאם שירות בצה"ל שלוש שנים ובמהלך שירותו נשפט בגין עבירות סמיים וריצה עונש מאסר קצר.

צין כי לחובתו של הנאם שלוש הרשעות קודמות. האחת מבית המשפט לנוער, השנייה מנובמבר 2013, במהלך השירות הצבאי, אז הורשע הנאם בעבירות של סיור לבדיות סמיים, והשלישית מנובמבר 2015 בעבירת איומים.

לגביו העבירות בתקן הנוכחי, מסר הנאם כי הוא רואה עצמו אשם בתאונת התאונה. הנאם ציין לפני שירות המבחן כי שתה כמות קטנה של אלכוהול לפני נגף ולדבריו השתמש בסמים מסוימים קודם לכן. עם זאת, הנאם טוען כי הסמים והאלכוהול לא השפיעו על נהייתו, ולטענתו לפני שירות המבחן, הוא לא נסע בעת התאונת מהירות של 100 קמ"ש. הנאם טוען כי התאונת ארעה בשל פיצוץ במציג.

הנאם מסר כי המנוח הינו חבר יולדות שלו וגר בשכנות לו, הוא ביטה אמפתיה כלפי משפחתו של המנוח. לגבי שימוש בסמים ואלכוהול, טען הנאם כי לאחר מכן שתי כמות קטנות של אלכוהול בתדירות של אחת לחודש, וכי מזה מספר שנים הוא משתמש לעיתים בשם מסווג קנאביס. לדבריו הוא רואה את השימוש בסמים כלגיטימי. הנאם הוזמן לבדיקה לגילוי שימוש בסמים בשירות המבחן. על פי האמור בתסקיר, הוא ניסה לזייף את תוצאות הבדיקה בכך שמי לא את כויסת הבדיקה בשתן שהביא עמו בשקיית, אך הוא נתפס במהלך ניסיונו זה.

הנאם היה במעצר בתקיך זה במשך שנה, ולאחר מכן שוחרר למעצר בבית הוריו. בעקבות התאונת עברו הוריו דירה, כדי שלא לגור בסמוך להורי המנוח.

בשיחה עם הנאם התרשם קצין המבחן כי הנאם מצוי במצבה, כמתואר בתסקיר. הנאם מסר כי הוא מתבודד כל היום בחדרו, הוא תיאר קשיי שינה והוא מקבל תרופות הרגעה. הדברים עלו גם משיכה עם הוריו של הנאם, כמתואר בתסקיר. בתסקירות פירוט גם לגבי התנהגותו של הנאם כלפי הוריו.

הנאשם הציג לפני שירות המבחן אבחון פרטי שנערך לו בתאריך 19.9.2016, סמוך לשחררו מהמעצר, על ידי הפסיכולוג אור הרaben, שתוכנו יפורט בהמשך. עוד מתיחס הتفسיר לבדיקה פסיכיאטרית שנערכה לנאשם בcourt cholim בינוואר 2017, הנאשם הופנה לטיפול ביחידת הפוסט טראומה בבית החולים הדסה.

שירות המבחן שוחח עם העובד הסוציאלי המלאוה את הנאשם מטעם אגד הפיקוח האלקטרוני שב"ס, מזה חצי שנה, והלה ביטה דאגה רבה ממצבו של הנאשם וחשש להחמרה במצבו. כן דיווח העובד הסוציאלי על התנהגות קיצונית, ממופרט בתסקיר.

במסגרת הליך מעצרים, הופנה הנאשם לטיפול קבוצתי בשירות המבחן, המיועד לאנשים שהורשו בעקבות המתה ומטרתו לסייע להם בהתמודדות, אך לאחר ראיון עמו נמצא כי הנאשם אינו מתאים לקבוצה.

לסיכום ציין קצין המבחן, כי גורמי הסיכון להימנעות מביצוע עבירות נוספות הם יכולתו של הנאשם לקיים אורח חיים נורמלי, כפי שבאה לידי ביטוי בסיום 12 שנות לימוד ושירות צבאי מלא, וכי היה פוטנציאלי לניהול אורח חיים נורמלי, אולם התאונה ותוצאותיה הטרגיות ערערו את יציבותו הנפשית של הנאשם, וכיום מצבו בעיתי הן מבחינת עצמו והן בתחום הכלכלי שלו סבירתו. כגורם סיכון לביצוע עבירות נוספות, צינו עבורי הפלילי של הנאשם, מצבו הנפשי שאינו יכול והדיווח על התנהגות לא מותאמת, הקשי של הנאשם לקבל אחריות מלאה על התנהגו וכאן השימוש במסים גם בזמן מעצר הבית.

נוכח חומרת העבירה והשלכותיה הקשות, לא בא שירות המבחן בהמלצת לעניין שיקום במסגרת הקהילה. צוין, כי במידה שיוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל, יש להציג לפני שב"ס את הצורך בטיפול ומעקב בגין מצבו הנפשי של הנאשם.

ראיות לעונש:

5. במסגרת הריאות לעונש הוגש מכתב שכותבה אמו של תומר ז"ל. במכتبת היא מצינית את מצבה הבריאותי, שלא לדבריה אין טוב מבחינה פיזית ונפשית. היא מטופלת ומתקשה לתקן בח"י היומיום. לדברי האם, מצב המשפה קשה, אין שמחת חיים, אין שגרת חיים נורמלית. אביו של המנוח חולה ומתוך כנכה בשיעור 100%. המנוח היה עמוד התווך של הבית, עזר רבות, תמן וסייע בפרנסת הבית. האם צינה כי היא רואה בחומרה את מעשי של הנאשם - הנאשם התנהג בחוסר אחריות, נהג בפראות בנסיבות מופרזת, תחת השפעת סמים ואלכוהול. בקשרותיהם של הנוסעים ברכב לפני התאונה כי הנאשם יאט את מהירות נסיעתו או ייתן לאחד מהם לנוהג לא נענו. לדברי האם, משהודיעו לה על מותו של תומר ז"ל חרב עולמה, ו מבחינת המשפה העולם עצר מלכת באותו יום.

6. הוגש מכתבו של פסיכולוג אור הרבן מיום 19.9.2016, אשר ניתן לבקשת אביו של הנאשם. צוין כי כותב המסמר, יחד עם הגב' נעמה הוכברג, שניהם פסיכולוגים קליניים מומחים, הגיעו לבית המשפה ונפגשו בה הן עם הנאשם והוריו והן עם הנאשם בלבד. מחוות הדעת עולה כי תאונות הדרכים בה נוגג הנאשם ברכבו, בעקבותיה נהרג תומר ז"ל, הייתה אירוע טראומתי משמעותי ובעל השלוות קשות על נפשו של הנאשם. השתלשלות העניינים מאז, כולל מערכו של הנאשם, לא אפשרה תחילך התמודדות עם האירוע הטראומתי והחמירה את מצבו של הנאשם. צוין, כי הנאשם סובל מריבוי של תסמים פוטט טראומתיים ודיכאוניים ממופרט במסמרק, והוא ממלץ על מתן טיפול נפשי בהמשך

טיפול בתחום שיקומי אשר יסייע לנאשם לחזור בהדרגה לתפקוד מסתגל ותורם לחברה.

7. הוגש מסמך של הפסיכולוגית ד"ר ענבל רAOבNI מהמרפאה לבריאות הנפש בבית החולים הדסה, מיום 10.5.2017. צוין שם כי הנאשם הגיע לרופאה לראשונה בתאריך 22.3.2017 לפגישת הערכה ומazel התקיימו שתי פגישות טיפוליות, בהן הנאשם שיתף פעולה. צוין כי הנאשם נמצא במצבה רבבה וכי הוא "טרם מאוד מקיים קשר טיפול".

בעודותה בבית המשפט ציינה ד"ר RAObNI כי איןנה מכירה את הנאשם באופן אישי אלא מהתייעצויות במסגרת צוות המרפאה. לדבריה, הערכה שבוצעה על ידי הוצאות הייתה כי בעקבות התאונה הנאשם סובל מדיכאון קשה ומופסט טראומתי ואינו מתפרק. לדבריה, מדובר בתגובה צפופה, אך החומרה במקרה זה הייתה די משמעותית מבחן הפגיעה התפקודית. העודה ציינה, כי הטיפול המומלץ הוא טיפול פסיכולוגי משולב לעיתים בטיפול רפואי.

בנוספ' העידה הפסיכולוגית גב' שירה בצלאל, אף היא מבית החולים הדסה. עדה זו פגשה את הנאשם פגישת הערכה ושלוש פגישות טיפוליות. הנאשם שיתף פעולה בפגישות. לדברי העודה, הנאשם זוקק לטיפול ארוך מאוד וכן חשוב לשלב היבטים קוגניטיביים התנהגותיים.

8. הוגש גילון הרישום הפלילי והרישום התרבותי של הנאשם. לנאשם שלוש הרשעות פליליות כמפורט בתסוקיר שירות המבחן, וכן, כעולה מהרישום התרבותי, נדון הנאשם באפריל 2016 למאסר קצר בגין נהייה כנוהג חדש ללא מלאה, בינוי 2014.

9. הוצגו מסמכים שונים ממוסדות החינוך בהם למד הנאשם, ובهم התייחסות למצבו של הנאשם במהלך השנים. כמו כן, הוגש סיכום אשפוז של הנאשם מיום 17.6.2017, המתיחס לחבלה שנחבל הנאשם באותו יום.

עוד הוצגו מסמכים רפואיים ומסמכים מהמחלקה לשירותים חברתיים במברשת ציון, לגבי אמו של הנאשם הסובלת מנכונות בשיעור 35%.

טייעונים לעונש:

10. ב"כ המאשימה הפנה בטיעוני לעובדות המפורטות בכתב האישום ובהכרעת הדין.

לגביו הערכים המוגנים, ציין את ערך החיים. ב"כ המאשימה ציין, כי חייו של תומר ז"ל, שהיה בחור צעיר, ננדכו כתוצאה מהתנהגותו של הנאשם, וח"י כל בני משפחתו נעצרו. בטיעוני הפנה ב"כ המאשימה לৎסקיר נפגעי העירה, המתאר את מצבה של משפחת הקורבן. לדברי ב"כ המאשימה, חייהם של רבים בחברה נגדים כתוצאה מאדיישותם, זלזולם ורשנותם של נהגים, אשר מרים לעצם לנוכח בניגוד לחוק, כפי שהתרחש במקרה הנוכחי. לדבריו "הרג סיטוני זה" מתקיים על ידי החברה כגורם גורל, אולם לא כך הוא הדבר. על החברה, בהובלת בית המשפט, להילחם בתאותות

הדריכים. על בית המשפט להעביר מסר מרתייע ובלתי מתאפשר לנוגים כדוגמת הנאשם. לטענת ב"כ המאשימה, יש לחת משקל עדיף לאינטראס הציבורי ולצורך בהרתעת הרבים, על פני שיקולי שיקום או נסיבותיו האישיות של הנאשם.

לגביו נסיבות ביצוע העבירה ציון, כי מדובר באירוע שהיה בשליטתו המלאה של הנאשם. לדבריו, לאורך כל הערב שתה הנאשם אלכוהול; הוא התעלם מהפצרותיהם ואזהרותיהם של חברי שלא ינוג בעודו שיכור; בהמשך, אף שראה כי אינו משלט על הרכב ואף שאחת הנזירות הפסיכירה בו להאט את מהירות נסיעתו, הוא התעלם מהازהרה והמשיך בנסיעה פרaicת. כל זאת בשעה שהנегод שוחרר אלכוהול וסמים.

לגביו מדיניות הענישה הנוגגת, הפנה ב"כ המאשימה למספר פסקין דין וביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נוע בין 5 לבין 12 שנות מאסר בפועל.

לגביו קביעת העונש המתאים בתחום המתייחס, התייחס ב"כ המאשימה לרשום הפלילי והתעבורי של הנאשם; אך שהנегод נהג לשתחם בסמים; לכך שהנегод אינו מקבל אחריות לתאונת; ומנגד למצבו הנפשי המעורער של הנאשם.

لطענת ב"כ המאשימה, האינטראס הציבורי וצורכי ההרתעה, כמו גם זעקה משפחת הקורבן, צריכים להישמע. החברה אינה צריכה לשאת נאשימים אשר נוגדים כפי שנוגד הנאשם וגורמים למשפחות שכולות.

לפיך ביקש למקם את עונשו של הנאשם בחילוקו העליון של מתחם הענישה, ולגוזר עליו עונש מאסר בפועל שלא יפח משמונה שנים, לצד מאסר על תנאי שמעותי מרתייע, פסילה למשך 20 שנה מנהיגת ופיקוחמשמעות למשפחת הקורבן.

ב"כ הנאשם טען, כי מדובר בתיק הנושא מאפיינים טרגיים, מורכבים מאוד, שביסודם העובדה שהנегод ותומר המנוח היו חברים.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו לנסיבות התאונת, וטען כי לא מדובר במעשה מתוכנן וכי לא היה אירוע מעבר לעצם הנסיעה. עוד טען, כי תנאי הכביש, שיש בו מובלעת, לא הוסיף לנוגה הולמת. מדובר, לדבריו, במפגע בטיחותי שהרשות לא עשו דבר כדי לסלקו. בנוסף טען, כי יש להתחשב בכך שהמנוח לא חגור חגורת בטיחות, ואפשר שאליו היה חגור חגורת בטיחות לא היה מביך את חייו. בנוסף ציון, כי חברי של הנאשם הסכימו לנסוע אליו. ב"כ הנאשם ציון, כי אינם טוענים טענות במשור האחריות לתאונת, אלא בעניין נסיבות האירוע.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בקביעת המתחם בכך שהנегод זוכה ממחת העבירות.

לגביו הפסיכיקה הנוגגת, טוען ב"כ הנאשם כי בעבירות הריגה בתאונות דרכים, קובעת הפסיכיקה מתחם ענישה בין ארבע לבין 10 שנות מאסר לעיר, ואין לקבוע מתחם גבוה יותר בעניינו של הנאשם. ב"כ הנאשם הפנה לפסיכיקה בעניין זה. עוד ציון, כי גם אם ישנה מגמת החמרה בענישה, יש לעשות זאת בזיהירות ובהדרגות, ומכל מקום אין בעניינו מאפיינים מיוחדים המצדיקים לשנות את רף הענישה.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נוע בין 4 לבין 10 שנות מאסר, אך ביקש כי בקביעת העונש המתאים יסטה בית המשפט לקובואמן מתחם, הנו מטעמי צדק והן בשל מצבו הרפואי של הנאשם.

לגביו הנسبות הקשורות בקביעת העונש תוך המתחם, ציין כי מ�סקיר שירות המבחן עולה שהנאשם לוקח אחריות מלאה למשעו ואני מפחית מאחריותו, וכי הנאשם מבטא אמפתיה כלפי המנוח. לדבריו, התנהגותו של הנאשם בעת כתיבת הتسקיר "מוזרה" והוא מחמיר עמו עצמו.

ב"כ הנאשם הפנה לכך, שמיד לאחר התאונה נזעק הנאשם אל חברו וניסה לטפל בו ולהנשים אותו. לדבריו, התנהגותו של הנאשם באירוע עומדת בנגדור חריף להתנהגות חבריו שעזבו את המקום. נתון זה מצביע, לדבריו, על אמת המידה המוסרית של הנאשם, ללא קשר להתנהגות הנאשם לפני שהחליט לנוגה, ועומד בנגדור לפסקי דין אחרים אליהם הפנה ב"כ המאשימה, בהם הייתה גם עבירות הפקרה.

ב"כ הנאשם ציין, כי לנאים נגרמו נזקים, כעולה מהמסמכים שהוגשו ומהעדויות שהושמעו. הנאשם נכנס למצב פוסף טראומטי קשה בשל התאונה, והוא זקוק לטיפול ממושך, שספק אם יוכל לקבל בין כתלי הכלא. מצבו הנפשי הקשה של הנאשם הוא תוצאה חד משמעית של התאונה. הנאשם חש אשמה ומכה על חטא על מה שקרה. עוד הפנה לנימוח שעבר הנאשם לאחרונה ואשר אף הוא דורש מעקב וטיפול.

לגביו נסיבותיו האישיות של הנאשם, הפנה ב"כ הנאשם לאמור בתסקיר שירות המבחן, ציין כי דרכו של הנאשם לא הייתה קלה, ולמרות זאת הוא הצליח להתגיים לצבע ולהשתלב במסגרת לימוד מסוימות. עוד ציין, כי הנאשם שהיה במעצר בפועל למשך משנה, ולאחר מכן תקופה ממושכת במעצר בית מלא. לדבריו "מדובר בתקופה של כשנתיים שבמסגרתה הנאשם ריצה למעשה יותר משנת מאסר בפועל בתנאים לא פשוטים בתנאים שלא קיבל את הטיפול שזוקן לו, אולי בתקופה הזאת אפילו החמיר המצב". כן טען, כי תקופה מעצר הבית ממושכת בפיקוח אלקטרוני, מצדיקה אף היא סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם.

ב"כ הנאשם הפנה גם בפסקה הנוגעת לסתיה לקולא ממתחם העונש ההולם, וטען כי מצבו הרפואי של הנאשם עשוי להחמיר בכלל, והוא מצדיק חריגה מהרף התיכון של מתחם העונישה, ולכל הפחות גזרת העונש בתחום המתחם.

11. בסיום הティיעונים לעונש, אמר הנאשם את דבריו. הנאשם העלה טענות עובדיות לגבי התאונה, ציין כי הוא אינו פושע. הנאשם ציין כי לא נעים לו לנצל תיק זהה. לדבריו "תומר וגם כל המשפחה שלו אין אנשים יותר טובים מהם איפה שאני גור וגומ יכול להיות שלא תמצאו אותם בכל העולם, אולי זה המצב הקשה שלי כי הוא היה בן אדם זהב בחיים שלי, הוא בחיים לא רב עם אנשים". הנאשם אמר כי בהיותו במעצר במשך שנה הוא אמר קדיש על תומר, קרא ספר תהילים ולמד תורה לעילוי נשמעות של תומר. לדבריו, הוא היה חולם על תומר, תומר בא אליו בחלים. לדבריו הנאשם אין לי עניין במשפט זהה. תומר זיל הוא חבר שלי, אני אוהב אותו אהבה אמיתית. אני מוכן, אם צריך, למות בשבייל שהוא יחזור. אני מוכן לעשות את זה עכשו בחתימה אם היה דבר זהה שאני אמות והוא יחזיר".

דין והכרעה:

מתחם העונש ההולם:

12. בהתאם לתיקו 113 לחוק העונשין, העקרון המנחה בעונישה הוא עקרון ההלימה: **"קיומו של יחס הולם בין**

חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב). עקרון הילימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתחום מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

13. **ביחס לערך החברתי הנפגע מביצוע העבירה -**

מדובר בהגנה על קדושת החיים, הגנה על שלוםם של אנשים, הגנה על הבטיחות בדרכים ועל משתמשים בדרך.

לענין זה יש לציין כי בעבירות הקשורות בתאותות דרכיהם, הגיעו בתאונותם להחמרה בענישה, בהיותן של עבירות אלה "מכת מדינה":

"**טופעת הפיגועות בנפש ובגוף** עקב תאונות דרכיהם המשתוללות בככיש**י הארץ** מחייבת את מערכת המשפט **לגייס את כוחותיה למלחמה יעה**, בכלים הקיימים, כדי **לסיע** במיגור מכת התאותות וקטילת חי אדם תמים **על** עקב התנהגות עברינית על הכיבוש. בין האמצעים הנתוונים בידי מערכת המשפט, מצוי **כלי הענישה**. ראוי **להשתמש בו באופן שישיג את תכליתו**, ויביא, בין היתר האמצעים הננקטים, להחדרת המודעות לכללי המorder והאסור בהנήגה בככיש, ולטכנות האורבות מהפרטם" (ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל (10.10.05)).

וכן:

"**תאותות הדרכים** היו **כמגפה הפושטת בקהילה** ומוטירה אחריה חללים **חייבים** - מות שאין יכולת לעמוד בפניהם. הגעה העת שבתי המשפט עללו תרומות **לעכירת המגפה**, להשמdat **חייבים** - המות. תרומה זו פירושה **הוא הטלת עונשים חמורים על מי שנמצאו מדים אחרים בחידק-המות ועל מי שהתנהגו מטעיה** **למגפה להוסיף ולהתפשט**" (ע"פ 11786/04 חוואם אבו טריף נ' מדינת ישראל (5.9.05)).

כך גם בכל הנוגע לעבירה של נהייה בשירות, אשר גם לגבהה קראו בתאונותם להחמיר בענישתם של אלה הולוקחים במודע סיכון כאשר הם מתחייבים מאחוריו ההגנה כשם שיכורים:

"**טופעת השכוות הולכת ומתרחבת לאחרונה**, ולנוכח עומס התנוועה בככישים - על רקע המספר הגדל והולך של כלי הרכב - **שומה על בתאונותם את חלקם** **במאבק הלאומי** **נגד הקטל** **בדרכים**, בהטלת עונשים **משמעותיים על אלה המרהיבים** **עווז להסיע** **כלי רכב** **ברשות הרבים** **כאשר שכורות מכרסמת** **ביכולתם** **לשנות בהם**" (ע"פ 5002/94 ירמיהו בן איסק נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(4) 151; וכן ע"פ 2163/07 חיי סעת נ' מדינת ישראל). (17.10.07)

בתי המשפט אף השוו לא אחת את כל הרכב לנשך קטלי שיש לנוהג בו זהירות מיוחדת, ובפרט כאשר מדובר בנסיבות ונסיבות קטייניות נוהג מועט:

"**כ舍מעורבים במעשים אלה, במידה רבה, נהנים צעירים דזוקא, הרי מדיניות ההרתעה מחייבת שיושת עונש מוחשי ומחייב גם על נאים שהם קטייניות, שהרי לכך התכוון השופט המלומד באומרו כי משעה שנמצא נער קטן כשיר וראוי להחזיק בראשון נהיגת ולנהוג ברכב, מצפים ממנו - אף יותר מאשר מנהגים ותיקים ובוגרים - לריסון ולמשמעות עצמית בעת נהיגתו. משהכzieב, לא זו בלבד שראוי ליטול ממנו את הזכות שניתנה לו לניגודים ולתקופה ממשמעותית, אלא ראוי, על פי העונש שיושת על המערער, לקבוע נורמה עונשית שתורתיע גם אחרים מפני מעשים נמהרים ונלוויים כאלה"** (ע"פ 2580/93 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד מ"ז(3) 516).

14. לעניין הנسبות הקשורות בביצוע העבירה - במקרה זה נהג הנאשם ברכב כשהוא שיכור, ובגופו תוכר חילוף חומרים של סם מסוכן. הנאשם נהג במהירות מופחתת, איבד את השליטה ברכב, גرم לתאונת דרכים וגרם למותו של חברו. הנאשם הווזהර קודם לכך על ידי חבריו ואף הוציא לו כי חבר אחר נהג ברכב, אך הוא התעלם מהازהרות ובחר לנוהג כשאינו כשיר לכך.

15. לעניין ההחלטה הנווגת - הוצגו על ידי ב"כ הצדדים מספר פסקי דין לגבי מקרים דומים לזה שבענינו:
ע"פ 7066/13 ערן אלמליח נ' מדינת ישראל (22.12.2015) - על הנאשם, שנרג כשהוא שיכור, איבד את השליטה ברכב, גرم למוות חברו ולפצעיהם של אחרים, נגזר מאסר בפועל למשך שש שנים, מאסר על תנאי, פסילה ופיוץ. ערעורו של הנאשם נדחה; ת"פ (מחוזי ים) 17368-05-11 מדינת ישראל נ' איברהים ابو גרביה (10.1.13) - על הנאשם, שההורשע בעבירות הריגה, הפקלה, נהגה בשכרות ובמהירות העולה על המותר, נגזר מאסר בפועל למשך 9 שנים, מאסר על תנאי ופסילה מוגנתה; ע"פ 1894/14 אינדרג'יאו גבריאל צ'אקו נ' מדינת ישראל (13.1.2015) - נדחה ערעורו של הנאשם, אשר נדון למאסר בפועל למשך שבע שנים וחצי, בנוסף לכך הפעלת מאסר על תנאי ועונשים נלוויים, בגין עבירות הריגה, חבלה חמורה ונוהga בשכרות; ת"פ (מחוזי ת"א) 8939-08-13 מדינת ישראל נ' אלכסנדר צ'ירני (6.1.2016) - על הנאשם נגזרו שבע שנות מאסר בפועל ועונשים נוספים, לאחר שההורשע בהריגה ובجرائم חבלה חמורה; ת"פ (מחוזי נצרת) 41283-04-12 מדינת ישראל נ' מנהל אסעד (3.7.2016) - הנאשם הורשע בגין נהיגת בשכרות ובעבירות נלוות, ונגזר עליון, בין היתר, עונש מאסר בפועל למשך 36 חודשים. בית המשפט נתן בגין דינו משקל רב לנזק הנפשי שנגרם לנאשם כתוצאה ממעורבותו בתאונת; ת"פ (מחוזי מרכז) 50235-01-14 מדינת ישראל נ'ATALAI B' ADGAN (14.10.2015) - הנאשם הורשע בעבירות הריגה, חבלה חמורה ונוהga בשכרות, ונגזר עליון עשר שנות מאסר בפועל של חמש שנים, לצד עונשים נוספים. בית המשפטקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין ארבע לבין עשר שנות מאסר בפועל, וגזר עונשו של הנאשם בחלוקת התחثان של המתחם, בהתחשב בין היתר בהיעדר עבר פלילי ובקבלת אחריות מלאה של הנאשם על מעשיו. ע"פ 2842/10 נוי קלדרון נ' מדינת ישראל (23.1.2012) - הנאשם הורשע בעבירת הריגה ובעבירות נוספות. בית המשפט העלין דחה את ערעורו של הנאשם, קיבל את ערעורו המדינה על קולת העונש, והעמיד את תקופת המאסר בפועל שנגזרה על הנאשם על חמש שנות מאסר וחצי.

16. לאור תיקון 113 לחוק העונשין, אשר עקרון הילימה הוכר בו כעיקרון מרכזי בקביעת העונש, בהתחשב בחומרת מעשיו של הנאשם כמפורט לעיל ובמידת אשמו של הנאשם, בהתחשב בתוצאה הקשה של מעשיו של הנאשם -

מותו של תומר ז"ל, ובהתחשב בפסקה הנוגגת, אני קובעת את מתחם העונש ההולם בעניינו, בעבירות ההרגה ובעבירות הנלוות לה, בין ארבע לבין עשר שנות מאסר.

.17. קביעת העונש בתוך המתחם:

לקולא יש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם. כן יש להתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם, כעולה ממסקיר שירות המבחן, ובמצבו הנפשי בגין התאונה. הנאשם, אשר איבד את חברו בתוצאה מעשיו, סובל מפוסט טראומה, על כל הכרוך בכך. מצבו הנפשי קשה, כעולה מהמסמכים שהוגשו ומהעדויות שנשמעו, והוא זקוק לטיפול ממושך, אשר ספק אם יוכל לקבלו בכלל במידה הנדרשת.

אין גם ספק שהנתן מתחרט על המעשים שגרמו למוותו של חברו הקרוב, אף שהנתן בחר לנHAL הוכחות וטען כי אינו אחראי למותו של המנוח. מדובר, כאמור, בחבריו של הנאשם, ובמצבו הנפשי הקשה של הנאשם, כמו גם דבריו בסיום ההליכים, מעדים על תחושותיו כלפי תוצאה מעשיו.

עוד יש להתחשב בכך שהנתן היה נתון במעטץ במשך שנה, ולאחר מכן תקופה ממושכת במעטץ בית.

לחומרה יש להתחשב בעברו הפלילי של הנאשם, בכך הנתבע נוהג לצורך סמים, ובכך שעלה אף שהנתן מצטרע צער רב על האירוע, הוא אינו מקבל אחריות מלאה לחילקו במותו של חברו.

אין בעובדה שהנתן בחר לנHAL הוכחות כדי להוות נסיבה לחומרה, אך לא עומדת לננתן הודהה כנסיביה לקולא.

.18. שיקול נוסף שיש לנקוט בחשבון בנסיבות העונש, הוא מצב משפחתו של תומר ז"ל. כפי שפורט לעיל, חי בני המשפחה נצרכו ביום התאונה, עם היודיע דבר מותו של תומר. מצב בני המשפחה מבינה نفسית קשה, ומצבם הכלכלי התדרדר.

.19. בסיכון של דבר, בהתחשב בפסקה הקיימת, בהתחשב בתוצאה הקשה של מעשיו של הנאשם, הריגתו של תומר, בהיעדר קבלת מלאה של אחריות למעשים, ובהתחשב בכך שאין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק, יש להעדיף את האינטרס הציבורי של גמול והרתעה על פני שיקומו של הנאשם. לפיכך, על אף הנסיבות המוקלות, אין מקום לסתות לקולא מתחם העונש ההולם, וראו למקם את העונש מעל תחתית המתחם.

אשר לפיצויו למשפחתו של המנוח - כל פיצוי כספי לא יהיה בו כדי להקטין את כאבה של המשפחה על מותו הפתאומי של תומר, אך יהיה בו כדי לסיעו במידה מה בהתמודדות עם הקשיים הכלכליים אליהם נקלעה המשפחה בשל מותו של תומר, ויהיה בו כדי לסיעו במימון טיפול לבני המשפחה הזקנים לו.

.20. לאור האמור לעיל אני דנה את הנאשם כمفорт להלו:

א. מאסר בפועל של 6 שנים, בגין תקופת המעצר מיום 16.8.2015 עד 25.8.2016.

ב. מאסר על תנאי של 12 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירה שתוצאתה גרים מוות של אדם, למעט גרים מוות ברשלנות.

ג. פסילת הנאשם מנהיגה למשך 20 שנים החל מיהום.

ד. פיצוי לכל אחד מבני משפחת המנוח (שני הוריהם ושני אחיהם) בסך 30,000 ₪.

תשומת לב שירות בתי הסוהר מופנית למצבו הנפשי הקשה של הנאשם, המחייב ביצוע מאין מוקדם בטרם כליאתו.

מיד עם קילתו של הנאשם בשב"ס יש להפנותו לבדיקה פסיכיאטרית ובמידת הצורך לדאג להשנה מתאימה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מיהום.

המציאות תשלח העתק גזר הדין לשב"ס ולשירות המבחן.

המואשימה תודיע לנפגעי העבירה על הפיצוי.

ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ז, 07 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**